

ಲೈಂಗಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಅದರ ಕೂಗು ಉಳಿದದ್ದು ಮಿತಿಯಿನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಅಗತ್ಯವೂ ಹೌದು. ಏಕೆಂದರೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಅಬಾಧಿತವಾಗಿರಲು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವರೂಪದ ಸಮಾನತೆ ಬೇಕು. ನೈತಿಕ ಮಾನದಂಡಗಳು ಸಮಾನವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು. ಆ ಬಗೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಆಕೆ ಸಮಾನಳಲ್ಲ, ಭಿನ್ನ ಎನ್ನುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆನೋ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಸಮೂಹವಲ್ಲ. ಭಿನ್ನತೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸತ್ಯ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸಮೂಹವು ಕಟ್ಟುವಾಗ, ಅದರ ಹಿಂದೊಂದು ಅಜಿಂಡಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂಬೆಲ್ಲ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇನೋ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

◆ ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಇದೆಲ್ಲ ಸಂದಿಗ್ಧಗಳಿಂದ ಆಚೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆಯಾ ನಿಮಗೆ? ಲಿಬರಲ್ ಥಿಂಕಿಂಗ್ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡ ಅವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸುವ ಸವಾಲುಗಳೇನು? ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನನ್ನ ಮಗಳೇ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. 'ಇದೆಲ್ಲ ಬರೆಯುತ್ತಾ, ಚರ್ಚೆಮಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಯಾರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗೂ ಒಳಗಾಗದಂತೆ ಬದುಕಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ' ಎಂದು. ಇಂದು ಹಾಗೆ ಬದುಕುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಕಟದ ಚರಿತೆಯಿದೆ. ಹೋರಾಟದ ಹಾದಿಯಿದೆ.

ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಈಗ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ. ಅವಳು ಯು.ಎಸ್.ನಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು. ಅಲ್ಲೇ ಐದು ವರ್ಷ ಇದ್ದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕೆಲವರ್ಷ ಇದ್ದು ಈಗ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲೇ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸುವಷ್ಟು ಲಿಬರಲ್ ಥಿಂಕಿಂಗ್ ಇದೆ. ಬರಿತಾಳೆ ಅವಳು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ಬಗೆಗಿನ ನಮ್ಮ ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ 'ಈಸ್ ಇಟ್ ಪಾಸಿಬಲ್?' ಅಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಶೋಷಣೆಗಳು ಈಗಲೂ ಪಾಸಿಬಲ್.

ಎಲ್ಲ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಜಗ್ಗುವ ನೂರಾರು ಸಂಗತಿಗಳಿವೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಈ ನೆಕ್ಸ್ಟ್ ಜನರೇಶನ್ ಮಕ್ಕಳ ಯೋಚನೆಗಳು ಬದಲಾಗಿವೆ. ಅವರಿಗೆ ಅವೇರ್‌ನೆಸ್ ಇದೆ. ಆದರೂ ಅವರ ಬದುಕೇನೂ ಸೂಢ್ ಆಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೂ ಕಷ್ಟವೇ ಇದೆ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಯೋಚನೆಯ ದಿಕ್ಕು ಬದಲಾಗಿರಬಹುದು, ಸಮಾಜದ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಹಾಗೇ ಇವೆಯಲ್ಲ! ಗಂಡಸರ ಥಿಂಕಿಂಗ್ ಚೇಂಜ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಹಂಗಾಗಿ ಇಂತಹವರಿಗೆ ಬದುಕು ಕಷ್ಟ ಆಗ್ತದಲ್ಲ ಅಂತ ಚಿಂತೆ ನನಗೆ.

◆ ನೀವು ಮರಾಠಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಿರಿ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಏನು ಅನುವಾದಿಸಿದಿರಿ?

ಕವಿತಾ ಮಹಾಜನ್ ಅವರ ಮರಾಠಿ ಕಾದಂಬರಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಕಾದಂಬರಿಯ ಹೆಸರು 'ಭಿನ್ನ'. ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾದಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಯ್ತು. ಬಹಳ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಕಾದಂಬರಿ ಅದು. ಏಡ್ಸ್ ಪೀಡಿತ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಬದುಕು ಹಾಗೂ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ರೆಡ್‌ಲೈಟ್ ಪರಿಯಾದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ನೈಜ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಔಟ್ ಆಫ್ ದ ವೇ ಹೋಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೂರು ವರ್ಷ ಹೋದರೂ ಅಂಥ ಬರವಣಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾದಂಬರಿ ಅದು. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಬೇಸರವಾಗುತ್ತದೆ.

◆ ನೀವು ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಗಳ ಕುರಿತು ಹೇಳಿ. ಆಡಳಿತ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸಿದ ಸವಾಲುಗಳು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾಲೇಜಿನ ಜೊತೆ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಬೃಹತ್ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನೇ ಬರೆಯಬೇಕು. ನಾನು ಓದಿದ, ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡಿದ, ನನ್ನ ಜೀವನ ರೂಪಿಸಿದ ಮಾತೃಸಂಸ್ಥೆಯದು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಅಂತ ಚಾರ್ಜ್ ತಗೊಂಡಾಗ ನನ್ನವರು ನೂರು